

[Jørgen Winther]

med stor varsomhed, idet det sædvanligvis skaber større uro på området, end det afklarer forholdene.

Grønlands befolkning, lægerne og regeringen er i den øjeblikkelige situation efter en lang og til tider ophidset debat bedst tjent med ro. Man fjerner ikke krusninger på en vandoverflade ved at røre i vandet med en pind.

Dernæst indeholder CD's forslag en alt for kort og utilstrækkelig frist for udarbejdelsen af en sundhedsplan. Sundhedsministeriet har selv opprioriteret en sådan plan, men kun en velunderet og velovervejet plan vil kunne skabe en holdbar situation på Grønlands sundhedsområde. Ansvarlig planlægning tager nu engang hensyn til tidsfaktoren.

Jeg vil gerne påpege, at den nye overenskomst er særdeles økonomisk fordelagtig for lægerne, samt at begge parter har erkendt behovet for en udvidelse af antallet af lægestillinger i Grønland. Dette gør forhåbningerne om en snarlig forbedring realistiske, men vel at mærke kun såfremt der skabes og opretholdes en tiltrængt pause i den offentlige debat. Problemet har bedst af at blive løst internt mellem de involverede parter.

Jeg vil dog lige nævne et problem, som er specielt for Grønland, og det er alkoholmisbruget. Jeg var på en rejse derop i juli måned, og dér så vi, at en stor del af indlæggelserne på de lokale sygehuse var direkte forårsaget af alkoholindtagelse.

Venstre vil derfor anbefale, at der stemmes nej til det foreliggende beslutningsforslag.

Pia Dahl (FP):

Jeg skal gøre det ganske kort og sige, at vi – også som et led i vores almindelige Grønlandspolitik, der vel ikke er nogen hemmelighed for nogen – vil gå imod dette forslag.

Dermed skal jeg ikke sige, at vi ikke anerkender, at Grønland har et problem med hensyn til lægebemandingen i deres land, men det er nu engang vores opfattelse, at når man har hjemmestyre i Grønland, må man også have sit sundhedsvæsen under sit hjemmestyre.

Kirsten Lee (RV):

Vi har ikke lægemangel i Danmark. Der er i dag tilmeldt godt 300 arbejdsløse læger, og desuden er der et meget stort antal læger beskæftiget i Sverige. Der burde ikke være problemer

med at besætte lægestillinger i Grønland. Der er indgået en udmærket overenskomst mellem Lægeforeningen og Det Offentlige Aftalenævn for Grønland.

Der er ingen tvivl om, at det grønlandske sundhedsvæsen har problemer, og i Det Radikale Venstre hilser vi sundhedsministerens initiativ om at udarbejde en sammenhængende sundhedsplanlægning for Grønland velkommen. Vi lover at gå aktivt ind i dette arbejde.

Grønland skal naturligvis have et sundhedsvæsen af høj kvalitet, som er tilpasset grønlandske forhold, men vi synes faktisk, at det grønlandske sundhedsvæsen er for vigtigt til, at vi skal jasse lovgivning igennem på sundhedsområdet inden den 15. december 1988.

Lægerne er højtlønnede. Den overenskomst, der er indgået, har givet lægerne højere lønstigninger, end andre grupper i samfundet har fået, og dertil har de lavere skatter og billigere boliger i Grønland end herhjemme.

Det er ikke kun lægebetjeningen, der skal ses på – der skal ses på sundhedssektoren i Grønland i sin helhed. Jeg synes, CD fremdrager et par væsentlige ting, som bør inddrages i planlægningen af det grønlandske sundhedsvæsen. Man skal bl.a. se på, hvordan man kan løse Grønlands væsentligste sundhedsmæssige problem: alkoholmisbruget. Det er også et af det øvrige Danmarks væsentligste sundhedsmæssige problemer, men det er den største trussel mod grønlændernes sundhed og Grønlands kultur og samfund i det hele taget.

Hvad læger angår, er det urimeligt, at læger, som påtager sig arbejde i Grønland eller i ulande for den sags skyld, ikke på nogen måde sikres anerkendelse for det arbejde, de udfører disse steder. De sikres heller ikke stillinger, når de kommer hjem. Det bør være en kvalifikation at arbejde både i Grønland og i et uland. Det kræver selvstændighed, det giver almen lægelig og administrativ erfaring, og det udvikler leder-evner.

Vi har en overflod af veluddannede læger. Det ville være rimeligt, om vi mere aktivt lod både Grønland og ulande få del i den viden. Både Sundhedsstyrelsen og Den Almindelige Danske Lægeforening burde gå aktivt ind i den problematik.

Et andet punkt, CD's beslutningsforslag inddrager, er, at Dansk Sygeplejeråd offentligt har udtalt, at sygeplejersker ikke må stille diagno-